

РЕШЕНИЕ

№ 38504

гр. София, 19.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
публично заседание на 13.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8900** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. със Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).
Образувано е по жалба с вх. № УРИ 536400-75652/22.08.2025г., подадена от С. А. (S. A.), [дата на раждане] , Сирийски гражданин, пълнолетен, чрез адв. С. Б. – И. с личен № [ЕГН] срещу за отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа в Република България тип “Единно разрешение за пребиваване и работа“ рег. № 5364Р-13673/17.06.2025г., издаден от Директора на Дирекция "Миграция" при МВР, по заявление рег.№ 345р-1239/23.01.2025г.

С жалбата се твърди материална незаконосъобразност на административния акт, иска се отмяната му и връщане на преписката за ново разглеждане като по този начин ще се спести административната тежест от ново подаване на всички необходими документи. В съдебното производство жалбоподателят не се явява. Представляван е от упълномощения адвокат адв. С. Б. – И., която поддържа жалбата. Представя с жалбата нотариален акт, доказващ, че е налице обуславяща връзка на работодателя с работното място. Твърди, че се касае за техническа грешка от страна на отговорния служител, който вместо да представи нотариален акт или договор за наем е представил удостоверение издадено от [община] за декларирани данни. Не е заявена претенция за присъждане на разноски.

Ответникът – директор на Дирекция "Миграция" – МВР, посредством юрисконсулт Т.: оспорва жалбата с доводи за правилност и законосъобразност на отказа. Твърди, че същият е постановен във връзка с отрицателно становище на Агенция по заетостта, която не предоставя достъп до пазара на труда на Сирийският гражданин. Посочва, че от жалбоподателят е изискан документ

обуславящ връзката между работодателя и работното място, тъй като са констатирани различия между мястото, на което е регистрирано дружеството и мястото, на което е посочено, че жалбоподателят ще полага труд. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, I отделение, 87-ти състав, като взе предвид изложените от страните доводи и становища и извърши съвкупна преценка на доказателствата, намира за установено следното от фактическа страна:

От работодателя „Медина“ ЕООД пред директора на Дирекция „Миграция“ – МВР е подадено процесното заявление с рег.№ 345р-1239/23.01.2025г., регистрирано в областна Дирекция на МВР С. с № 345000-819/22.01.2025г.. В заявлението, с което е образувано административното производство по издаване на оспорения индивидуален административен акт е отбелязано, че се подава на основание чл. 24и от ЗЧРБ за С. Е. А. (С. Е. А.), [дата на раждане] в [населено място], С., Сирийски гражданин, като общ работник с код по НКПД 96220001.

Съгласно чл. 24и от ЗЧРБ, "Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Към заявлението са приложени документи, описани в контролен лист от ответника: копие на паспорт или заместващ го документ, сирийски паспорт, свидетелство за съдимост – извлечение от съдебен регистър от Сирийска Арабска република, доказателства за осигурено жилище, обосновка на искането от работодателя - заявител, справка декларация за работещите във фирмата и за наети по трудов договор чужди граждани, длъжностна характеристика на заеманата длъжност, трудов договор с жалбоподателя за изпълнение на длъжността „общ работник“ за срок от 36 месеца, и други изискуеми декларации, Удостоверение от [община], от което е видно, че „Медина“ ЕООД е декларира имуществено по ЗМДТ на територията на [община] – земя и производствен обект – използван за стопанска цел с адрес на имота: 4900 [населено място], [улица].

Дирекция "Миграция" с писмо изх. № 536400-14364 /12.02.2025г. е изпратила заявлението на жалбоподателя, с приложените към него документи, до Агенция по заетостта за становище. Относно изпратеното писмо Агенция по заетостта изпраща на Дирекция "Миграция", указания, че към заявлението: 1. съгл. изискванията на чл.24и, ал.5, т.4 буква Б) от ЗЧРБ, заявителят е представил копия от обяви в местни и национални средства за масова информация. Обявите следва да съдържат името на медията, в която са публикувани с датата на публикуването им, наименованието на длъжността, наименованието на работодателя и населеното място, в което се намира работата; 2. съгл. изискванията на чл.24и, ал.5, т.9 от ЗЧРБ работодателя следва да подаде заверено копие на сроден трудов договор за длъжността с посочен код от националната класификация на професиите и длъжностите /НКДП/, 2011г. подписан и влизащ в сила от датата на издаване на документа за пребиваване на работника и копие от длъжностната характеристика и 3. съгл. чл.24и, ал.5, т.12 от ЗЧРБ под други документи, които се изискват от работодателя съгл. българското законодателство за заемане на посочената длъжност, при условие, че конкретния адрес на работното място на чуждестранния работник се различава от адреса на седалището на фирмата, работодателят трябва да представи (нотариален акт или договор за наем), обуславящ връзката на работодателя с работното място, което е в [населено място], [улица], а седалището на фирмата работодател: [населено място], [улица], вх.3, ет.6, ап.8.

В отговор от Дирекция "Миграция" с писмо от 24.03.2025 г. е уведомила заявителя за изискванията на Агенция по заетостта (АЗ), като са посочили адреса и начина на изпращане на исканата от АЗ информация във вида на търсените документи. Видно от представено копие по

делото, на 27.03.2025г. с писмо от „Медина“ ЕООД, по електронна поща на посочен e-mail, са изпратени следните документи: 3 прикачени файла – с наименование както следва: „[община]“, „Обява_заверен“ и „ТД_заверен“, представляващи: Удостоверение за облагаеми имущества и декларирани данни по ЗМДТ от [община] издадено на „Медина“ ЕООД, копие на публикувана обява за длъжност „общ работник“ от „Медина“ ЕООД и трудов договор между работодател: „Медина“ ЕООД и работник: С. А., Сирийски гражданин с паспорт № N00939821. Приложените документи са изпратени до АЗ с писмо рег. № 536400-33420/08.04.2025г. В отговор АЗ е издала отрицателното становище № СМ – 9962/ 06.06.2025г. относно липса на основание за предоставяне до българския пазар на труда с "Единно разрешение за пребиваване и работа", за лицето С. А., според което представените документи не отговарят на посоченото изискване на чл. 24и, ал.5 т.12 от ЗЧРБ. В него се сочи, че въпреки дадените указания не е представен нотариален акт или договор за наем обуславящ връзката на работодателя с работното място. Прието, е че след указание не са отстранени нередовностите на документите.

Обжалваният отказ е издаден на 17.06.2025г. с рег. № 5364Р-13673 от Директора на Дирекция "Миграция" при МВР, който е мотивирал същия с посочените в отрицателното становище на АЗ обстоятелства, на база на които е формирал извод, че не са налице предпоставките на чл. 24и от ЗЧРБ. Отбелязал е в мотивите, че становището на АЗ е задължителен елемент от производството и липсата на положително становище от АЗ води до невъзможност за разрешаване на право на пребиваване и работа в РБългария.

По делото са представени следните писмени доказателства:

Нотариален акт № 140, том II, рег. № 3518 по дело № 342/2008г., с който „Медина“ ЕООД е признат за собственик на поземлен имот: застроен и незастроен с площ от 1090 кв.м. заедно с построена в имота триетажна масивна сграда със застроена площ 326кв.м. представляващ имот за производствени нужди в квартал 93А по ПУП на [населено място].

От фактическа страна настоящият съдебен състав установи следното:

Жалба е подадена в срок от надлежна страна, за която оспореният с нея съдебен акт е неблагоприятен, срещу подлежащ на оспорване акт, поради което е процесуално допустима.

Постановеният отказ е издаден от компетентен орган - директора на Дирекция "Миграция", оправомощен със Министерска Заповед № 8121К-1498/19.04.2016г. и в предвидената от закона писмена форма. Не се установиха съществени нарушения на процедурата при издаването на същия.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Не се спори, че е налице отрицателно становището на АЗ по отношение на жалбоподателя, поради неотстраняване на нередовности и непредставянето на документи, които Агенцията е изисквала.

Представеният от жалбоподателя нотариален акт с жалбата по делото установява всички факти и обстоятелства, за които АЗ е поискала допълнителни уточнения – в трудовия договор е посочен конкретен адрес на местоработата, който съответства на документа за собственост на имота представен от дружеството работодател, разгледан ведно с представеното удостоверение за него от [община].

Новите факти от значение за делото по смисъла на чл. 142, ал. 2 от АПК са факти от действителността, които имат спрямо спорното правоотношение значение на юридически и доказателствени факти, които са от значение за решаване на делото. Ето защо независимо от обстоятелствата относно това дали са представени всички изискуеми документи от жалбоподателя, дали е станала техническа грешка при тяхното изпращане по електронен път от съответните органи, от значение е установяването по делото на относимите факти и

обстоятелства от значение за издаване на разрешението за продължително пребиваване, в частност относно изисканото становище от АЗ. При преценката за съответствие на акта с материалния закон, установеното по делото следва да бъде взето предвид, съгласно разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК. Съгласно правилата на чл. 142 от АПК съответствието на отказа с материалният закон се преценява към момента на издаването му (ал. 1), но ако до приключване на делото се установят нови факти от значение за делото след издаване на отказа те следва да се вземат предвид от съда (ал. 2). В случая наличието на всички изискани данни от АЗ са именно такива нови факти и доказателства, които са от значение за делото и макар и отказът, разгледан към издаването му да е бил законосъобразен предвид отрицателно становище на АЗ, тези нови факти следва да бъдат зачетени. С оглед гореизложеното отрицателното становище на АЗ се явява немотивирано, което прави немотивиран и самия отказ. Отрицателното Становище на АЗ № СМ – 9962/ 06.06.2025г. представлява волеизявление и действие по смисъла на чл. 21, ал.4 от АПК, т.е не е индивидуален административен акт, като волеизявление, което е част от производствата по издаване или изпълнение на индивидуални актове. Тъй като самото становище не е крайният акт, то защитата се осъществява при съдебния контрол на последния и съдът проверява и фактите и обстоятелствата, послужили за издаването му. Ако същото се опровергае, какъвто е настоящия случай, то и становището, и основаният на него отказ се явяват немотивирани и обжалваният акт следва да се отмени.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване на С. А. е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 4 от АПК, поради което следва да бъде отменен. Естеството на спорното правоотношение не позволява съдът да се произнесе по същество, поради което преписката следва да бъде изпратена на ответника за ново разглеждане и произнасяне по подаденото от работодателя "Медина" ЕООД заявление за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа в Република България на С. А. при съобразяване на изложените, в мотивите на настоящото решение, указания по тълкуването и прилагането на закона, като съобрази и събраните по делото доказателства и установеното с тях.

Жалбоподателят не претендира разноски в настоящото производство, поради което при този изход на спора не следва да се присъдят сторените от него в производството разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 87-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. А. (С. А.), [дата на раждане] , Сирийски гражданин, постановления отказ за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа в Република България тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" рег. № 5364p-13673/17.06.2025г., издаден от Директора на Дирекция "Миграция" при МВР по заявление рег.№ 345p-1239/23.01.2025г..

ИЗПРАЩА преписката на директор на Дирекция "Миграция" – МВР за ново разглеждане и произнасяне по заявление рег. № 345p-1239/23.01.2025г на жалбоподателя С. А. (С. А.), [дата на раждане] , Сирийски гражданин, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в решението.

Решението може да се обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: